

Arrest

nr. 243 796 van 9 november 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DIDI
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 april 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 maart 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. JANSSENS, die loco advocaat E. DIDI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart op 21 oktober 2018 het Belgische grondgebied te hebben betreden en dient op 24 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt op 30 augustus 2019 vast dat dit verzoek onontvankelijk is, omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, met name Griekenland. Bij arrest van 30 januari 2020 met nr. 231 953 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.2. Op 23 maart 2020 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

naam : [I.]

voornaam : [I.M.I.]

geboortedatum : [...]

geboorteplaats : [...]

nationaliteit : Irak

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 30/08/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 30/01/2020 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad voor vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/2, §1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort maar zonder geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel voert verzoeker onder meer de schending aan van het hoorrecht als algemeen beginsel van het Unierecht dan wel zoals vervat in het beginsel *“audi alteram partem”*. Hij betoogt dat hij niet is gehoord voorafgaand aan de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten en dat indien dit wel het geval was geweest hij verschillende elementen naar voor had kunnen brengen die tot een andere besluitvorming hadden kunnen leiden. Hij wijst op negatieve medische ontwikkelingen na het arrest van de Raad tot afsluiting van zijn verzoek om internationale bescherming en somt een hele resem medische stukken op van februari en maart 2020. Hij stelt dat hieruit blijkt dat hij op 10 februari 2020 werd gehospitaliseerd voor een vermoeden van neurosyfilis en dat hij op 24 februari 2020 met spoed psychiatrisch werd opgenomen omwille van een psychiatrische decompensatie en een poging tot suïcide. Hij wijst erop dat de behandelende artsen aangeven dat hij een ernstig gevaar is voor zichzelf en zijn omgeving, dat hij een intensieve psychiatrische behandeling nodig heeft en dat een terugkeer naar Griekenland momenteel op medische gronden tegenaangewezen is.

2.2. In de nota met opmerkingen stelt verweerder dat verzoeker werd gehoord in het kader van zijn procedure voor het verkrijgen van internationale bescherming en hij in het kader van deze procedure de mogelijkheid had om zijn gezondheidstoestand reeds te doen gelden, net als de eventuele onmogelijkheid tot behandeling ervan in Griekenland. Vervolgens stelt hij dat de verschillende medische attesten en ziekenhuisopnames waarnaar verzoeker verwijst door hem enkel werd bijgevoegd bij de aanvraag om te worden gemachtigd tot een verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) van 31 maart 2020, dit is kort na het nemen van de bestreden beslissing. Hij stelt dat in elk geval niet blijkt dat de administratieve procedure een andere afloop had kunnen hebben, nu de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op 27 april 2020 ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

2.3. Verweerder betwist in het voorliggende geval niet dat het hoorrecht in casu gold, hetzij als algemeen beginsel van het Unierecht hetzij zoals vervat in het beginsel "*audi alteram partem*", en evenmin dat verzoeker niet specifiek nog is gehoord met betrekking tot het thans voorliggende bevel om het grondgebied te verlaten. Hij betwist als dusdanig evenmin dat verzoeker, zoals hij aanvoert, de mogelijkheid diende te hebben om, voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, elementen te kunnen aanbrengen inzake zijn gezondheidstoestand die een terugkeer naar Griekenland in het algemeen dan wel op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing konden verhinderen.

Verweerder stelt zich wel op het standpunt dat verzoeker reeds voldoende de mogelijkheid had om zijn gezondheidstoestand, net als de eventuele onmogelijkheid tot behandeling in Griekenland, naar voor te brengen in het kader van zijn procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming en het dus niet nodig was dat hij nogmaals werd gehoord. Zelfs al is dit standpunt in normale omstandigheden aanvaardbaar, kenmerkt het specifieke voorliggende geval zich door bijzondere omstandigheden die maken dat in andere zin moet worden beslist.

Eenzijds blijkt uit verzoekers procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming, en de medische stukken zoals deze op dat ogenblik reeds voorlagen, dat zijn psychologische en psychische gezondheidstoestand zeer fragiel is. Zo bleek uit een medisch attest van 27 december 2019 van de behandelend psychiater dat verzoeker reeds verschillende zelfmoordpogingen ondernam, dat er periodiek sprake was van misbruik van alcohol en medicatie en dat de wens tot zelfdoding nog steeds aanwezig was. Er werd opgemerkt dat hij bijzonder kwetsbaar is en elke nieuwe verandering in zijn situatie enkel maar zijn gezondheidstoestand kan verergeren, zowel fysiek als mentaal, en deze gezondheidstoestand reeds zeer alarmerend is. Anderzijds blijkt dat verweerder in het voorliggende geval enige tijd liet passeren tussen het arrest van de Raad inzake verzoekers procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming en het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. In deze situatie kon van verweerder worden verwacht dat hij verzoeker nog had gehoord voor de effectieve afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Daarenboven merkt de Raad ook op dat, waar verweerder erop wijst dat hij een kort na het nemen van de bestreden beslissing ingediende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet intussen ongegrond verklaarde, zodat geenszins blijkt dat het horen tot een andere uitkomst van de procedure had kunnen leiden, deze beslissing tot ongegrondheid bij arrest van 9 november 2020 met nr. 243 790 door de Raad werd vernietigd. De gezondheidstoestand van verzoeker moet in elk geval dus aan een nieuw onderzoek worden onderworpen door het bestuur en een verwijdering van het grondgebied kan pas na dit nieuwe onderzoek aan de orde zijn.

2.4. Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 maart 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS